ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΜΑΡΤΙΟΥ 1965

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 618
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ *ἀριθ. 337*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ὁρμὴ τῆς διακρίσεως καθορίζει καὶ σφραγίζει ὅλας τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἐποχήν μας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὁρμὴ τῆς συντηρήσεως, ἥτις ἔπαυσε ν' ἀποτελῇ τὸ φοβερὸν πρόβλημα τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, δὲν εἶναι πλέον τὸ ἀποφασιστικὸν κίνητρον τῶν ἀνθρωπίνων προσπαθειῶν.

Πρόδηλον ἑπομένως εἶναι, ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς ἐκμετάλλευσις τῆς ἰσχυροτάτης ὁρμῆς τῆς διακρίσεως ἄπειρα κοινωνικὰ ὀφέλη δύναται νὰ ἀποφέρῃ.

Νομίζομεν ὅτι μία τῶν ἐπιτυχεστέρων ἐκμεταλλεύσεών της πραγματοποιεῖται εἰς τὸν τομέα τοῦ Ἀθλητισμοῦ. Τοῦτο δὲ, διότι οὗτος ἀφορᾶ τὴν Νεολαίαν καὶ συνεπῶς συντελεῖ εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν θεμελίωσιν τοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν ἐν γένει πρόοδον αὐτοῦ. Εἰς οὐδὲ να ἕτερον τομέα παρουσιάζεται μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον, ἰδίᾳ τῶν νέων ἀνθρώπων.

Ἀθληταὶ καὶ φίλαθλοι ἀφιερώνουν σημαντικὸν χρόνον καὶ πολλὰ ἐν γένει προσφέρουν χάριν τῆς διακρίσεως τῆς Ὁμάδος των, χάριν τῆς διακρίσεως ἑκάστου ἐξ αὐτῶν, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει.

Διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ θετικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀρνητικῶς ἀνεκτίμητοι ὠφέλειαι προσφέρονται εἰς τὴν Νεότητα, εἰς τὴν Κοινωνίαν τῆς αὔριον.

Πὴν τῆς ἐπιτυγχανομένης σωματικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀθλουμένων, ἀναπτύσσονται καὶ αἱ εὐγενεῖς ψυχικαὶ ὁρμαὶ, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τὸ σημαντικώτερον ὄφελος, ἀθληταὶ δὲ καὶ φίλαθλοι κατευθυνόμενοι πρὸς τὰ ἀθλητικὰ γήπεδα, ἐγκαταλείπουν τὰς ὁδοὺς, αἵτινες ἄγουν πρὸς ψυχοφθόρους τόπους καὶ ἀπασχολήσεις.

Ἰδοὺ διὰ τίνα λόγον ἡ Ἐφημερίς μας ἐπέδειξε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀθλητισμοῦ εἰς τὸν Νομὸν μας καὶ πολλάκις ἐσχολίασε τὰ κατ' αὐτὸν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν δωδεκαετίαν, πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁποίας συμπίπτει καὶ ἡ μεταπολεμική ἔναρξις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, δὲν δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι δὲν ἐσημειώθησαν πρόοδοι εἰς τὸν τομέα του.

Οὐδὲν ἀθλητικὸν γήπεδον ὑπῆρχε τότε. Ἐλάχισται ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες ὑφίσταντο, πλημμελέστατα λειτουργοῦσαι, λόγῳ ἐλλείψεως κυρίως ἀθλητικῶν εἰδῶν, μὴ ἐπιδεικνυομένου σχετικοῦ ἐνδιαφέροντος οὔτε ὑπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων, οὔτε ὑπὸ τῆς Κοινωνίας γενικώτερον καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Σήμερον, ἔστω καὶ ἀτελῆ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον πρόχειρα, ὑπάρχουν μερικὰ γήπεδα καὶ πολλαὶ ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ μας, τινὲς τῶν ὁποίων μάλιστα διακρίνονται διὰ τὴν συνεχῆ ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδόν των.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἀριθμὸς τῶν φιλάθλων καὶ τὸ σχετικὸν ἐνδιαφέρον αὐτῶν ηὐξήθη σημαντικώτατα.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ δεχθῶμεν καὶ ὅτι ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀθλητικὴ πρόοδος, ἡ ὁποία ἦτο εὐχερῶς δυνατὸν καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τὸν Νομὸν μας, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι εὐνοϊκώταται εἶναι αἱ σχετικαὶ προϋποθέσεις εἰς τὸν τόπον μας, τοῦ ὁποίου οἱ νέοι κοσμοῦνται διὰ τῶν ἀθλητικῶν προσόντων, ἀθλητικὰ ἔχοντες σώματα καὶ εὐγενὲς καὶ ὑπερήφανον ψυχικὸν περιεχόμενον.

Οὐδὲν τέλειον ἀθλητικὸν γήπεδον ὑπάρχει ἐν τῷ Νομῷ μας, οὔτε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πρωτευούσῃ.

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητές μας, δικαιολογούμενοι, εἶναι ἀληθὲς, ἐκ τῆς πτωχείας τῶν πόρων των, δέν προσέφεραν ὑλικῶς, ἀλλὰ νομίζομεν καὶ ἠθικῶς, ὅσα ἔπρεπεν εἰς τὸν τομέα τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ἡ Κοινωνία μας καὶ δὴ οἱ γονεῖς τῶν νέων μας, δὲν συμπαρίστανται, ὅσον πρέπει.

Τέλος τὸ Κράτος ἐλάχιστον ἐπέδειξε μέχρι σήμερον σχετικὸν ἐνδιαφέρον. Τὸ κατώτερον τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐνδιαφέρον τοῦτο τοῦ Κράτους, συμβαδίζει πρός τὴν γενικῶς παρατηρηθεῖσαν μέχρι τοῦδε μειωμένην φροντίδα του διὰ τὴν Χαλκιδικὴν.

Φρονοῦμεν, ὅτι αἱ σημεριναί γενικαὶ συνθῆκαι δὲν ἐπιτρέπουν καὶ δὲν δικαιολογοῦν ταύτην.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι.»

Ἐκθαμβωτικὴ φωτοβολὴ θείας ἁγιότητος. ἀγάπης καὶ ἀληθείας ἦταν ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου. Ἦταν ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ μὲ μορφὴ ἀνθρώπινη. Παρουσία, πού προκαλοῦσε τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἔκστασιν ὅλων τῶν εὐαισθήτων καὶ εὐσεβῶν καρδιῶν: «οὐδέποτε οὕτως ἐφάνη ἐν τῷ Ἰσραὴλ» ἦταν ἡ συνηθισμένη ὁμολογία τοῦ πλήθους ὕστερα ἀπὸ κάθε διδασκαλία καὶ κάθε ἔργο εὐσπλαγχνίας καὶ ἐλέους, πού πραγματοποιοῦσε. Μὰ σκοπὸς τῆς ἐνμορφῆ ἀνθρώπου ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου σκοπὸς τοῦ λόγου, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἁγιωσύνης του, δέν ἦταν νὰ προκαλέση φευγαλέες καὶ ἄκαρπες ἐντυπώσεις θαυμασμοῦ καὶ ἐκστάσεως. Ἀλὰ νὰ μᾶς προσφέρη τὸν ἰδανικὸν τύπον τοῦ τελείου ἀνθρώπου, Τοῦ ἀνθρώπου, πού ἔχει πληροφορηθῆ βασίμως, ὅτι πάνω ἀπὸ τὸ φθαρτὸ τοῦτο κόσμο, ὑπάρχει ὁ ἀόρατος Θεός. Ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ καθήκοντα, πού τοῦ ἀξιώνει ἡ σάρκινη ὕπαρξίς του. Ὑπάρχουν καὶ τὰ καθήκοντα, πού τοῦ ἀξιώνει ἡ θεία πνοή, ἡ ψυχή, πού φέρει μέσα του Καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιώκη πάση θυσία τὴν ἐναρμόνισιν τῶν ἀξιώσεων τούτων σώματος καὶ ψυχῆς καὶ νὰ ἀναδειχθῆ ἕνας τύπος Χριστοῦ. Αὐτὸ σημαίνει τὸ «ἀκολουθείτω μοι.» Νὰ βαδίζη κανεὶς πόνω στὸ θεῖο μονοπάτι τῆς τελειότητος, πού ἄνοιξε στὸν κόσμον αὐτὸν ὁ Κύριος μὲ τὸ πέρασμά του. Ὅσο εὔκολο εἶναι νὰ προσδιορίσουμε τὴν γραμμὴν πορείας, πού ὥρισεν ὁ θεάνθρωπος, τόσο δύσκολο εἶναι νὰ τὴν ἀκολουθήσουμε. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ προέταξε τὴν λέξιν «σταυρός». «Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.» Εἶναι τῶ ὄντι σταυρὸς ἡ ζωὴ τοῦ φωτισμένου, τοῦ φρονηματισμένου Χριστιανοῦ Εἶναι δηλαδὴ θυσία. Καὶ ἡ θυσία αὐτὴ τοῦ προκαλεῖ θλῖψιν, ὄχι διότι θεωρεῖ ἐξόχως πολύτιμα ἐκεῖνα, πού καλεῖται νὰ θυσιάση, ἀλλὰ διότι τοῦ λείπει ἡ ἀπαραίτητη γενναιότης γιὰ νὰ τὰ θυσιάση, νὰ τὰ «ἀπαρνηθῆ» ὅπως παραγγέλλει ὁ πρωτοπόρος τῆς νέας ἠθικῆς ζωῆς, Χριστός. Καὶ ἰδοὺ μερικὰ παραδείγματα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς προτάσεως αὐτῆς Ἡ ἐγωπάθεια δὲν εἶναι κάτι τὸ πολύτιμο δι ἕναν φωτισμένον Χριστιανόν. Τὸ ξέρει, ὅτι ὁ τυφλὸς ἐγωϊσμὸς τὸν κάνει ἀντιπαθῆ σὲ οἰκείους καί φίλους. Τὸ ξέρει ὅτι ὁ φθόνος ἡ καταχθόνια αὐτὴ πηγὴ τόσων κακιῶν, τὸν κάνει σιχαμερό. Τὸ ξέρει, ὅτι ἡ φωτιὰ τοῦ μίσους, κατατρώγει τὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ του ὑγεία καὶ χαρά. Εἶναι εὔκολο ὅμως πρᾶγμα νὰ ὑπερνικήση ὅλα τὰ ἀκάθαρτα. Ἀλλὰ καὶ βίαια αὐτὰ ἐσωτερικὰ ρεύματα; Πόσο δραματικῶς ἐπίκαιρη εἶναι πάντοτε ἡ ὀδυνηρὴ ὁμολογία ἑνὸς κορυφαίου Ἁγίου, ἡ ὁμολογία τοῦ Ἀπ. Παύλου. «Οἶδαμεν ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστιν. ἐγὼ δὲ σαρκικὸς εἰμί, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.» Ὅλοι μας γνωρίζουμε ἄριστα, ὅτι ὁ θεῖος νόμος εἶναι κάτι τὸ πνευματικὸ, τὸ θεοδοσμένο καὶ διδάσκει τὸ ὀρθὸν καὶ πρέπον. Ἐγὼ ὅμως ὁ δυστυχὴς εἶμαι δοῦλος τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκός μου. εἶμαι πουλημένος στὴν ἐξουσία τῆς ἁμαρτίας Καὶ σὰν ὑπεξούσιος τῆς ἁμαρτίας δὲν κάνω αὐτὸ πού θέλει τὴν ψυχή μου, ἀλλὰ αὐτὸ πού ἐντόνως ἀποστρέφομαι. «Οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ.» Ἐδῶ ἀκριβῶς εὑρίσκεται τὸ πρόβλημά μας. Ἡ θυσίασις εἶναι ἐπιθυμητή, ἀλλὰ ἡ πραγμάτωσις εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατη Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κύριος παρο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Ἀκούσαμε, ὅτι μελέτες καὶ σχέδια πολλὰ ἔγιναν καὶ γίνονται γιὰ τὸν Τουρισμὸ τῆς Χαλκιδικῆς, πού ἀναγνωρίστηκε πλέον ἀπὸ ὅλους ἡ καλύτερη τουριστικὴ περιοχὴ στὴν Ἑλλάδα.

Σ' αὐτὸ βοήθησε πάρα πολὺ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πού ἔδειξαν καὶ δείχνουν μεγάλοι ξένοι κεφαλαιοῦχοι.

Ὅλα λοιπὸν δικαιολογοῦν τὶς ἐλπίδες μας, ὅτι πάρα πολλὰ θά γίνουν στὴ Χαλκιδική, πού ἡ ἀξιοποίησή της, θὰ ἀναπτύξη τὸν Τουρισμὸ της ἀφάνταστα καὶ θὰ ἐξασφαλίση τὴν εὐημερία τοῦ πληθυσμοῦ της καί πολλὰ οἰκονομικὰ ὀφέλη σ' ὅλους καί στὸ Κράτος θ' ἀποφέρη. Ἀλλὰ ὅπως τόσες φορές τονίσαμε Τουρισμὸς χωρίς δρόμους δὲν γίνεται, Καὶ ἡ Χαλκιδικὴ δυστυχῶς δὲν ἔχει καθόλου δρόμους.

Ἡ Ἄνοιξις ἦρθε. Τὰ χιόνια καὶ οἱ βροχὲς ἐπέρασαν. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἀρχίζει ὁ καλύτερος καιρὸς γιὰ τὰ συγκοινωνιακὰ ἔργα

Ἂν λοιπὸν θέλουν πραγματικὰ τὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χαλκιδικῆς, ἄς ἀρχίσουν ἀμέσως νὰ κάνουν τοὺς δρόμους της γιὰ τὴ Σιθωνία, τὴν Κασσάνδρα, τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ δρόμους σύγχρονους, φαρδεῖς κι' ἀσφαλτοστρωμένους.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΩΔΟΥΝΗΣ

Ἡ Δημοκρατία τοῦ Μεξικοῦ ἀπένειμεν εἰς τὸν Καθηγητὴν τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν, ἐξ Ἀρναίας καταγόμεναν κ. Ἀντώνιον Κωδούνην, τὸ παράσημον τοῦ ἀετοῦ τῶν Ἀτζέκων.

Τὸ γεγονὸς ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς τιμὰς καὶ ἀναγνωρίσεις τῆς ἐξαιρετικῆς προσωπικότητος τοῦ κ. Κωδούνη, ὅλως ἰδιαιτέραν δὲ χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν προκαλεῖ εἰς τὴν Χαλκιδικῆν, τῆς ὁποίας ἐκλεκτὸν τέκνον εἶναι ὁ τιμηθείς.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» τῶ ἀπευθύνει τὰ θερμὰ συγχαρητήριά της καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς.

ΝΑ ΧΑΡΙΣΘΟΥΝ

Ἔλεγαν ὅλοι, ὅτι θὰ ἔρθαναν μέχρι τοῦ σημείου νὰ χαρίσουν τὰ χρέη πρὸς τοὺς ἀγρότας, διότι ἀναγνωρίζεται ἡ ἀδυναμία των νὰ πληρώσουν.

Καὶ τώρα, ὡς πληροφορούμεθα τοὺς ζητᾶν νὰ πληρώσουν τὴν ἀξίαν τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα πρὸ δεκαπενταετίας καὶ πλέον τοὺς ἔδωσε τὸ Κράτος, εἰς ἀντικατάστασιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἥρπασαν οἱ ἀντάρται καὶ κατέστρεψεν ὁ πόλεμος καὶ ἡ Κατοχή.

Νομίζομεν, ὅτι αὐτὰ τοὐλάχιστον πρέπει νὰ χαρισθοῦν,

ΝΑ ΛΗΦΘΗ ΕΓΚΑΙΡΟΣ ΜΕΡΙΜΝΑ

Εἰς τὸ ἰσόγειον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 9 Μεγάρου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας θὰ ἐγκατασταθῆ καί θὰ ἀρχίση λειτουργοῦν συντόμως μόνιμον Ἐκθετήριον, τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνη τά χαρακτηριστικώτερα δείγματα τῆς ἑλληνικῆς χειροτεχνίας, καλλιτεχνικῆς βιομηχανίας καὶ λαϊκῆς τέχνης, παντὸς κλάδου.

Ἐλπίζομεν, ὅτι τόσον ἡ Νομαρχία μας, ὅσον καὶ αἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμεναι Κοινότητες τοῦ Νομοῦ μας, δὲν θὰ παραλείψουν νὰ προβοῦν ἐγκαίρως εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἐν προκειμένω ἐνεργείας, διὰ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὸ σημαντικῆς σημασίας Ἐκθετήριον τοῦτο.

Προβλέπεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν τούτου θὰ εἶναι μέγας, αἱ ἀντιδράσεις δὲ καὶ προτιμήσεις των θὰ διευκολύνουν τὴν ἀνάλογον προσαρμογὴν τῶν χειροτεχνημάτων πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ καὶ θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς Χειροτεχνίας μας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΥΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ

Εὐχαρίστως παρετηρήσαμεν, ὅτι σημαντικὸς ἀριθμὸς πολιτῶν, μὴ ὑποχρεουμένων, λόγω μαρτυρίας καὶ μὴ ἐχόντων ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, δι' ὡρισμένην δίκην, παρακολουθεῖ ἑκάστοτε τὰς συνεδριάσεις τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων μας.

Εἶναι τόσον σοβαρὸν τὸ ὄφελος, τὸ ὁποῖον ἀποκομίζει ὁ λαὸς ἐκ τῆς παρακολουθήσεως ταύτης τῶν ποινικῶν δικῶν καί δὴ τῶν ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων μας, αἱ ὁποῖοι διδάσκουν καὶ παραδειγματίζουν, ὥστε νὰ καθίσταται εὐνόητος ὁ λόγος τῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὁπαίαν ἐδοκιμάσαμεν παρατηροῦντες τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν ξένων πρὸς τὰς ἐκδικαζομένας ὑποθέσεις πολιτῶν εἰς τὰ Δικαστήρια.

Εἶναι ἀνάγκη ὅμως νὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς ἀκροατάς τούτους τὴν δυνατότητα τῆς σχετικῶς ἀνέτου παραμονῆς των ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Ἀκροατηρίου, ἡ ὁποία ἐνίοτε διαρκεῖ ἐπὶ ὥρας

Νομίζομεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου μας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐν τῷ Δικαστικῷ Μεγάρῳ μας ἐνεργουμένων διαφόρων κατασκευῶν δὲν θὰ παραλείψη νὰ λάβη ἰδιαιτέραν μέριμναν διὰ τῆς τοποθετήσεως ἀρκούντων, σταθερῶν καὶ ἀνέτων ἑδράνων χάριν τῶν ἀκροατῶν.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΝΕΡΑ-Ι-ΔΑ

Λ. ΜΑΛΑΜΑ

Εἰς δύο συνεχείας θὰ καταχωρήσουμε τὸ διήγημα «Νεράϊδα» τοῦ φίλου τῆς Χαλκιδικῆς κ. Λάμπρου Μάλαμα, ἐκλεκτοῦ λογοτέχνου τῶν Ἰωαννίνων.

—=1=—

Νεράϊδα τηνε λέγανε. Κι ἦ ταν μιὰ κόρη ὄμορφη! σὰν τὶς παραμυθένιες ξωτικὲς νεράϊδες τοῦ γυαλοῦ. Ἦταν ἀληθινὴ νεράϊδα.τῆς στεριᾶς. Τίμια σεμνὴ κι ἐργατικιά, μ' ἀγνότη ἁγιοσύνης, μαυροφοροῦσα ἐσυμβόλιζε μιὰν ἄδικη ὀρφάνεια Εἴκοσι ἄνοιξες τρέφαν καὶ γλυκανθίζανε μιὰ τέτια αἰθέρια νιότη! Ὡραῖα, λεβεντονιά! μὲ ροῦσα ξὲπλεκα μαλλιὰ ποὺ κυματίζανε σὰ φλόγες σὰν τὰ ξανθὰ σπάρτα στὸν ἄνεμο. Χλωρὸ κι ἀφρὰ το πρόσωπο φεγγοβολιές γιομᾶτο Ἀπριλιοῦ, π' ἀκτινοβόλαε τὸν ἥλιο, καὶ ἡ πνοὴ τοῦ ζέφυρου μόν' τὄχε φιλημένο. Μάτια μεγάλα, πλᾶνα, πράσινα σὰν τὸν ἀπέραντο κάμπο τὴν ἄνοιξη, ποὺ σὰν κυτοῦσε τόξεβε τῶν νειῶνε τὶς καρδιές. Ἡ προβολὴ της ἀνάμεσα στὸν κόσμο, γίνονταν στόχος πεθυμιᾶς σέ μύρια ἀντρίκια βλέματα. Κάθε βραδάκι, κάθε αὐγή, στό μοιρολόϊ τὄριχνε γιὰ τὶς χαμένες της ψυχές.. Μὰ πάντα ὀνειροπόλαε μὲ πίστη καὶ μ' ἐλπίδα ἕνα εὐτυχισμένο μέλλον.. Στὴν αὐλὴ της τάϊζε τὰ κλωσόπουλα καὶ τα πεινὰ χαιρέταε τὸν κόσμο. Ἦταν ξυπνὴ κατάγερη κι ἀλέγρα στή δουλειά. Κι ὅταν τὴν τελείωνε, τὸ πρόσπερνο διάβαινε σεμνὰ καὶ ντροπαλὰ σὰν ὑπερούσιο πλᾶσμα ἁρμονικό, ποὺ λὲς καὶ σιγοντάριζε τῆς ἐργατειᾶς τὸν τραγουδίσιο γυρισμό. καὶ κάθε λειτουργιὰ μελωδικὴ τοῦ ἑσπερινοῦ. Ζοῦσε ἀπονήρεντα μονάχικά, γαλήνια. σὰν τὸ θυμάρι τοῦ βουνοῦ τ' ἀγριολούλουδο τοῦ κάμπου πού κάποια μέρα τὄχοβε μέ τόση τρυφερά δα... σὰν εἶχε ἡ φύση γιορτινὰ πατώκορφ' ἀνθισμένη!.. Ἔτσι ἐκεῖ τῆς ἔκοψ' ἕνας νειὸς καὶ τήν καρδιὰ πούηταν λεπτὴ κι εὐαίσθητη σὰν τὸ ἀγνὸ λουλούδι. Ἀπό καιρὸ τὸν μάγευαν τ' ἀφρόπλαστὰ της κάλλη. Τὸν εἶχαν πάρει αἰχμάλωτο. Ἕνα της βλέμα κάποτε τὸν εἶχε ἀποροφήση κι ὅλ' ἡ δροσιὰ ἀπ' τὰ νιάτα τους ἔγινε ἕνα γλυκόπικρο τῆς μοῖρας των κρασὶ ποὺ ἀπὸ τότε ἄρχισαν κι οἱ δυὸ νὰ τὸ ρουφᾶν ἀγάλια. Μπρὸς στὴ Νεράϊδα ἔστεκε ὁ νειὸς πάντα μὲ ἄφωνη λατρεία. Τὴν εἶχε θρονιάση, στὴν καρδιὰ του μοναδικὴ βασίλησα. Μέσ' ἀπ' τὴ διάφανη ψυχὴ της, ἀνάβλυζε καὶ ξεχύνονταν πάνω του φῶς ἀγάπης, ἐξαίσιο φῶς. γλυκό, παραδεισένιο. Ἐκστατικὰ τὴ θώραγε κι ἔπλεε σ' ὠκεανό εὐτυχίας. Στὴν κρουσταλλένια της φωὴ τὴν ἀηδονήσιαν ἄκουε λαλιά. Καὶ στ' ἀλαφρὸ περπάτημά της, χαριτωμένα βήματα ἀπ' ἀγγέλισες παραμυθιῶν.

Ἔτσι μιὰ μέρα τ' Ἀπριλιοῦ πέρασ' ὁ νειὸς στὸν κάμπο, καὶ πάει νὰ τῆς τὸ πῆ γιατ' εἤθελε νὰ φύγη γιὰ τὰ ξένα.,

Ἐκείνη τὴ μέρα ἡ Νεράϊδα βρέθηκε στὸ βότανο τῆς δουλειᾶς μονάχη Ὅλη ἡ πλάση ἔλαμπε κι ἀδρὰ μοσκοβολοῦσε ἀπ' τ' ἄνθισμα τῆς ἀνοιξιάτικης ἀνάστασης τῶν πάντων.

Λάσκαρε ἀπ' τὸ δρόμο ὁ νειὸς κρὶ μπῆκε σὲ λειβαδοχώραφο στὸ μαλακὸ γρασίδι Δρασκέλισε καὶ τὴν πλησίασε περήφανα. Ἡ κόρη ἔσκυβε λυγερόκορμα καὶ βοτάνιζε ἀγριολούλουδα σὲ νιόφυτο σιτάρι. Μεθυσμένος ἀπ' τὸν καημὸ καὶ τὰ μάγια της, κι ἀπὸ τὰ μυροβόλα χνῶτα τῆς ἄνοιξης, ὅσο λυπημένος κι ἄν ἦταν ἀπὸ τήν ἀναγκαστική φυγή, σκέφθηκε πόσο πλᾶνος καὶ βασανάρης, ἄπιστος κι ἀπατηλὸς εἶναι ὁ ἔρωτας σὰν λείπουν τ' ἄλλα ἀγαθὰ σὲ ἄδικη ζωή,. Ἄνοιξε τήν καρδιά του καὶ ἀπόβαλε τὸ δισταγμὸ τ' ἀγνὸ τὸ παληκάρι νὰ ξομολογηθῆ. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ τὰ πελαγωμένα βλέματά τους ἔσμιξαν στὸ λειβονισμένο αἰθέρα. . Θαμπώθη ὁ νειὸς! Κι αὐτή τοῦ φόνηκε σὰν ἥλιος ποὺ λαμπίριζε καὶ θέρμαινε τὸν κάμπο. Κι ἐνῶ πουλάκια, μέλισες καὶ ἀρνάκια στὸ λειβάδι, παιγνίδιζαν στὴ φωτεινὴ τῆς ἀνοιξης μαγεία, καὶ τὰ μαλλιὰ τοὺς χαϊδευε γλυκόδροσο ἀεράκι, ρίχνει τὸ βέλος του ὁ νειὸς καὶ τὴν πληγώνει στὴν καρδιὰ μὲ τούτους δῶ τούς στίχους σὲ τόνο παρακλητικό:

—Νεράϊδα,.. ἤρθα νὰ σοῦ πῶ,
ἄγγελισα παρθένα,
πῶς χρόνια τώρα σ' ἀγαπῶ
μὰ δὲν μποροῦσα νὰ στὸ πῶ
ἀπὸ τὴ φτώχεια μου ὠϊμένα!
Τώπα ποὺ φεύγω σοῦ τὸ λέω
πῶς πῆρες σκλάβα τὴ καρδιά μου
κι ἄν μ' ἀγαπᾶς ἔλα κι ἐσύ
Νεράϊδα ὄμορφη χρυσὴ
στὴν ξενητειὰ κοντά μου..

Ἡ κόρη χαμήλωσε τὰ μάτια. Κοκκίνησε ἀπὸ ντροπὴ, κι ἄλλαξε χρώματα πολλά. σὰν τριαντάφυλο ροζὲ, κι ἔπειτα σὰν ἀκρούρανο τῆς δύσης μετὰ ἀπὸ λιοβασίλεμα, κι ἔμεινε ἀμίλητη, βουβὴ συλογισμένη Ἔστεκε ψηλὰ, πολὺ ψηλὰ στὶς ἠθικές ἀρχές της. Δὲν ἔδιν' ἐμπιστοσύνη σ' ὅσους τὴν προκαλοῦσανε. Μὰ ὁ νειὸς ἐτοῦτος τηνε πλήγωσε ὡς τῆς ψυχῆς της τὰ κατάβαθα, κι ἄς προσποιήθηκε ἀρχικὰ μὲ μιὰ δειλὴ ἀπόκρουση:

—Ὤχ ἄσε με ἥσυχη κσὶ σύ, καὶ τράβα στὸ καλὸ σου.. Ὁ νειὸς λυπήθηκε βαθειά. Ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ καθὼς ἐστριψε νὰ φύγη, τῆς ἔδωκε ἀποχαιρετισμὸ μὲ τούτην ἀντάπάντηση:

—Ὥρα καλὴ σου ἥλιε μου! καὶ νὰ καλοτυχίσης, Κι ἦταν ἐκεῖνος ὁ χαιρετισμὸς, σὰ νάτῆς ἔριξε βόλι στὴν καρδιά, καὶ τηνε πῆρε σκλόβα φεύγοντας παντοτινὰ μαζί του.

***

Μετάνιωσε ἔπειτα ἡ κόρη γιὰ τὸ σκληρὸ τὸ φέρσιμὸ της ὅπως μετανοιώνουν συνήθως πολλὲς γυναῖκες γιὰ ὅ,τι λαθεμένο, ἐπιζήμιο, κι ἀσυνήθειτο πράτουν. Ἕνα κῦμα ἀπὸ συγκίνηση λύπης τὴν περιέλουσε. Ἕνα δάκρυ τῆς κύλησε στό ροδαλένιο μάγουλό της. Γύρισε σπίτι της, κι ἄρχισε νὰ τὴν τρώει ἕνα ἐρωτικό σαράκι. νὰ τὴν κεντάη ἕνας καημός παράξενος καὶ μακρινὸς. Σὲ ποιὸν νὰ πῆ τὸν πόνο της,

Τό παληκάρι ἔφυγε στὰ ξένα.

Τὴν εἶχε θερμὰ λατρέψη· μὰ χρόνια βοζανίζονταν χωρὶς δουλειά. Ἄντεξε στὰ δεινὰ τῆς μοῖρας του. Πάλαιψε ὅσο μπόρεσε γιὰ νὰ διορθωθοῦν τὰ πράματα καὶ προπαντὸς ν' ἀνοίξουν ἔργα καὶ δουλειὲς Νὰ μὴ μαραίνονται τὰ νιάτα σ' ἀνεργία. Ὀνειρευότανε καὶ νοσταλγοῦσε τοὺς ἀνθρώπους νὰ φτάσουν μὲ τὴ δικιοσύνη σὲ κάποια τελειότητα. Μὰ ὁ κόσμος ἔμενε ἀτελής. Ἔφυγε λοιπὸν ἀνοζητῶντας τὴ τύχη, σ' ἄλλα μέρη, καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ καλιτέρευε καὶ τὴ ζωὴ τῶν συγγενῶν του στὴν πατρίδα. Σφιχτοδεμένα μπράτσα δυνατά, δὲν τοῦστεργε νὰ κρέμονται νεκρά· Ὀργανισμοὶ καινούργοι νὰ μὴ σφύζουνε ζωή... Γόνιμα πνεύματα πόδια ἀετοφτέρουγα, ὑπάρξεις ἱερές, νὰ μή γένονται χαρὰ δημιουργίας. Ἔτσι παράτησε τὴ γενέτειρα, τ' ἀγαπημένα χώματα, τὰ προσφιλῆ του πρόσωπα. Τώρα, σ' ἀγύριστο ταξίδι τὸν λόγιαζε ἡ κόρη. Στὰ ξένα ὅμως τὸ ψωμί... τοῦ γίνονταν φαρμάκι! γιατὶ δὲν ξέχναε ποτὲ τὴν ὄμορφη Νεράϊδα ποὺ δὲν ἀνταποκρίθηκε στὸ μόνο ἔρωτά του.

***

(·(·(·(·ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΑΥΛΟΣ Ν. ΜΑΝΑΚΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΝΕΑ ΣΕΛΕΥΚΙΔΩΝ 5 Ἔναντι Τροχαίας Τηλ, 27—122
Δέχεται καθ' ἑκάστην
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ

Η ΓΗΣ ΠΑΤΗΘΗΚΙ

Ὑπὸ Τάκη Σαμαρᾶ Συνεργάτου Ε.Ι.Ρ.

Κάθε φορὰ ποὺ παίρνουμε τὴν πέννα νὰ γράψουμε κάτι ἀπὸ τὴν περασμένη ἐποχὴ κατεχόμεθα ἀπὸ ἕνα αἴσθημα συγκίνησις καὶ φόβου μὴν γίνουμε ὑπερβολικοὶ στὶς ἐκφράσεις μας ἢ στὴν διατύπωσι τῶν ἐννοιῶν ἐκείνων ποὺ ἀναφέρονται στὶς συνήθειες καὶ τὴν ψυχικὴ ἔκφραση τοῦ λαοῦ μας. Κάθε τὶ ποὺ πέρασε κι' αὐτὸ ποὺ συνεχίζηται ἄφησε καὶ ἀφήνει ἴχνη στὴν ἱστορικὴ πορεία του. Ἡμεῖς ἀπὸ τὴν θέσιν μας δὲν τοποθετούμεθα στὴν ἐξιστόρησι γεγονότων, ἀλλὰ ποιὰ ἐπίδραση ἦχαν τὰ γεγονότα αὐτὰ στὴν ψυχὴ τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ μας· κι' αὐτὸ τὸ βρίσκουμε εὔκολα στὴν λαϊκὴ ποίησι στὸ Δημοτικὸ μας τραγοῦδι, στὶς συνήθειες ποὺ ἐπικρατοῦσαν καὶ ζοῦν ἀκόμα στὸ χωριὸ καὶ στὴν πόλι. Θρῦλοι καὶ παραδόσεις ἄγραφα γεγονότα ποὺ ἡ μιὰ γεννιὰ ἄφησε στὴν ἄλλη γιομίζουν τὴν καρδιὰ μας ἀπὸ ἀγάπη ἀνυπέρβλητη Ἐκεῖνοι ποὺ κατόρθωσαν νὰ νοιώσουν τὴν τοποθέτησὴ μας αὐτὴ ἀγάπησαν ἐκεῖνο ποὺ καὶ ἡμεῖς ἀγαπήσαμε.

Δὲν εἶναι δυσνόητο καὶ ἄγνωρο τὸ αἴσθημα. Αὐτὸ τὸ ἴδιο ἀποτελεῖ βάσι κυριαρχίας αὐτοβούλησιν καταγωγῆς, εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ μας. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι ἡ συνέχεια τῆς προηγουμένης καὶ τὸ μέλλον θὰ εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ παρελθόντος Ἐὰν ἡμεῖς μὲ πάθος ἔχουμε τοποθετηθῆ, μὲ τὸν τρόπον μας, στὸ παρελθόν, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἔχουμε μεγάλην ἐπίγνωσιν τοῦ παρόντος καὶ ἐπιθυμοῦμε νὰ γίνουμε ὁ κρῖκος τοῦ μέλλοντος Τὶ θὰ μᾶς ἔλεγαν οἱ ἀναγνῶσται μας ἐὰν αὐτὴ τὴ στιγμὴ τοὺς μεταφέρουμε τετρακόσια πενήντα χρόνια πίσω: Ἂν μὲ τὴν ζωντανὴ μας προσπάθεια θελήσουν νὰ τοποθετηθοῦν στὴν ψυχὴ τοῦ πονεμένου λαοῦ μας ὅταν οἱ βάρβαρες ὁρδὲς τῶν Τούρκων πατούσαν τὴν Πόλη; (1453) Ποτάμια αἵματος θυσίες ποὺ δὲν ἐξιστοροῦνται στὸ χαρτί, καταστροφὲς ποὺ δὲν περιγράφονται. Κι' ἀπόμεινε μονάχα ἡ ψυχὴ τοῦ Ἕλληνα ποὺ ἔμεινε ἀθάνατη. Τὸ πένθος ἁπλώθηκε παντοῦ. Εἶναι θρηνητικὸ τὸ τραγούδι μας, ποὺ περιγράφει τὴν ἐποχὴ του. Ὁ συνθέτης του εἶναι ὁ ἴδιος ὁ λαὸς μας ποὺ ἔπασχε ποὺ ὑπέφερε τὸ βάρος τῆς τυραννίας. Ὁ ἴδιος τραγούδησε τὸν πόνο του. Τὸν μεταφέρουμε μὲ ζωντανὴ ἔκφραση ὅσο αὐτὴ εἶναι δυνατὴ στοὺς ἀναγνώστας μας.

Η ΓΗΣ ΠΑΤΗΘΗΚΙ

Δέντρα καὶ κλαδιὰ
καὶ σεῖς νὰ μαραθῆτι
τρεχούμενα νερὰ
καὶ σεῖς νὰ ξεραθῆτι
πετούμενα πουλιὰ
καὶ σεῖς μὴν κελαϊδῆτε

Ἡ Γῆς πατήθηκι

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐχαρακτήρισε τὸ τραγούδι μας ὡς τὸ ἀρχαιότερο τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δώσαμε πρὸ πενταετίας μὲ αἴσθημα ὅτι ἐπιτελέσαμεν Ἐθνικὸν Ἔργον. Ὁ χρόνος ποὺ πέρασε καὶ δὲν ἦταν λίγος τετρακόσια περίπου χρόνια σκλαβιᾶς, ἄφησε στοὺς αἰῶνες καὶ στοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου διδάγματα. Τίποτε δὲν πέθανε, ἔζησαν ὅλα στὶς καρδιὲς τῶν δουλωμένων μέχρι τὴν μεγάλη μέρα τῆς ἀπελευθέρωσις.

Ἡ λαϊκὴ ποίησι μᾶς τὸ λέει καθαρά, μᾶς ἱστορεῖ γεγονότα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν δουλωμένων Δὲν σταμάτησε νὰ ζῆ ἡ Ἑλλάδα ἡ πατρίδα.

Νὰ τὶ μᾶς λέει ἕνα ἄλλο τραγούδι

Τὶ γυρεύεις βρὲ λεβέντη,
κι' ἔρχεσαι στὴ γειτονιὰ μου
πὲς μας τὸ γιατί, πὲς μας τὸ γιατί;

Τὸ κορύτσι σ' θὰ τὸ πάρω
κι' ἔρχομαι στὴ γειτονιὰ σου
ἀχ ἀμὰν σεβτήμ' Μαυρομάτα μ'
σεβτὴμ' ἀμάν.

Τὸ κορύτσι μ' δὲν στὸ δίνω
εἶσαι Τοῦρκος καὶ φοβοῦμι
τ' ὄχω καὶ ντροπὴ ἀφέντη μ'
τ' ὄχω καὶ ντροπή.

Βγαίνει ἡ κόρη καὶ φωνάζει
ἐ,ὠ Τοῦρκο ἄνδρα δὲν παίρνω
τ ὄχω καὶ ντροπὴ ἀφέντη μ'
τ' ὄχω καὶ ντροπή.

Τούρκικα θὰ προσκυνήσης
πάνω στὸ τζαμὶ θ' ἀνέβης
ἀχ ἀμὰν σεβτὴμ μαυρομάτα μ'
σεβτὴμ' ἀμὰν.

Τούρκικα δὲν προσκυνάω
οὔτε στὸ τζαμὶ θ' ἀνέβω
εἶμαι Χριστιανὴ ἀφέντη μ'
εἶμαι Χριστιανή.

Κάθε ἐκδήλωση χαρᾶς ἢ πένθους τὸ ἔγραφε ὁ λαὸς μας. Ἂν θελήση κανεὶς νὰ μετρήση τὰ αἰσθήματα αὐτά, πολὺ εὔκολα βρίσκει τὸν τρόπο. Τὸ Δημοτικὸ μας τραγούδι. Τὸ βρίσκουμε θλιβερὸ κατὰ τὸ πλεῖστον θλιμένο μοιρολόϊ. Ἐπηρεασμένο ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ καὶ τὴν καταπίεση. Στὸ βάθος του περήφανο ἄφοβο καὶ τολμηρό.

Πολλὲς φορὲς τραγούδησα
μὰ λευτεριὰ δὲν εἶδα.
καὶ τώρα γιὰ τοὺς φίλους μου
γιὰ τὴν καλὴ παρέα
θὰ πῶ τραγούδια θλιβερὰ
καὶ παραπονεμένα
θὰ κάνω τὰ βουνὰ νὰ κλεῖ
τοὺς κάμπους νὰ δακρύζουν
θὰ κάνω καὶ τὴν ἀγαπῶ
νὰ χύνη μαῦρα δάκρυα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ "ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ,,
ΚΑΙΤΗΣ Θ. ΚΑΛΦΑ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Παραδειγματικὴ καθαριότης, ἄνεσις καὶ περιποίησις.
Στὰ δωμάτια τρεχούμενα νερὰ μετὰ λουτροῦ.
Παραπλεύρως τῶν δικαστηρίων.
ΤΗΛΕΦ. 2.84

ΓΕΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΕΘΝΙΚΗ
«ΜΟΡΦΟΥΛΑ»

ΕΔΡΑ:	ΥΠ)ΜΑ:	ΥΠ)ΜΑ:
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΛΑΜΙΑ	ΑΘΗΝΑΙ
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗ 9	ΡΟΖΑΚΗ ΑΓΓΕΛΗ 41	ΚΟΡΥΤΣΑΣ 12
τηλ. 71-154 & 26 841	τηλ. 21 97	τηλ. 567 889
		» 567 872

Φορτώσεις ἐμπορευμάτων διὰ τὰς κάτωθι πόλεις:
ΑΘΗΝΑΙ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
» —ΔΡΑΜΑ
» —ΣΕΡΡΑΙ
» —ΚΟΜΟΤΙΝΗ
» —Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΣ
» —ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ
ΚΑΙ Τ' ΑΝΑΠΑΛΙΝ
Δεκτὰ ἐμπορεύματα ἐπὶ ἀντικαταβολῆ ἢ συναλλαγματικῆς

Χαλκιδικεῖς:
Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποταθῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.
Ἀγοραί-Πωλήσεις Ἀκινήτων
Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 30—275

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Ὁδὸς ἐγνατία 151 (παραπλεύρως Καμάρας)
τηλ. 72.393
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12 2 π.μ. 6 7 μ.μ

ΔΡ ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ Χ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΝΟΙΞΗ

Ἡ γλυκυτάτη ἄνοιξη
μὲ τ' ἄνθη στολισμένη,
ροδοστεφανωμένη
τὴ γῆ γλυκοτηράει.

Κ' ἡ γῆ τὴ χλόη ντύνεται,
τὰ δάση της ἰσκιώνουν,
τὰ κρύα χιόνια λυώνουν
ὁ οὐρανὸς γελάει.

Τὰ λουλουδάκια βάφονται,
τὰ πλάγια χρωματίζουν
κ' ἡδονικὲς φωτίζουν
οἱ δροσερὲς αὐγές.

Στ' ἀγκαθερὸ τριαντάφυλλο
γλυκολαλάει τ' ἀηδόνι,
τὸ ξένο χελιδόνι
ταιριάζει τὴ φωλιά

Στοὺς κάμπους πλούσια κι ἄκοπα
στὰ πράσινα λιβάδια,
τὰ ζωντανὰ κοπάδια
βελάζουν καὶ πηδᾶν.

Κι ὁ νιὸς βοσκὸς χαρούμενος
Φυσώντας τὴ φλογέρα
γιομόζει τὸν ἀέρα
μὲ τραγουδιῶν φωνές.

Ι. ΒΗΛΑΡΑΣ

ΜΑΘΕΤΕ ΟΤΙ...

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ Αὐστριακὸς ἀνθρωπολόγος Μπερνάτσιε δημοσίευσε πρόσφατα ἕνα βιβλίο γιὰ τοὺς Κανάκους καὶ τοὺς Παποῦες τῆς Νέας Γουϊνέας, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ νησιοῦ ποὺ τὸ ἐσωτερικό του εἶναι ἀκόμα σχεδὸν ἀνεξερεύνητο. Ὁ Μπερνάτσιε περιγράφει μιὰ τελετὴ διαζυγίου στὴν ὁποία παρευρέθηκε

Ἰδοῦ πῶς γίνεται τὸ διαζύγιο στὴ φυλὴ τῶν Κανάκων: Ὁ σύζυγος τοποθετεῖται σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς καλύβας μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὸν τοῖχο καὶ φωνάζει πολλὲς φορές:—Εἶμαι ἠλίθιος, εἶμαι ἠλίθιος, εἶμαι ἠλίθιος! Ταυτόχρονα, στὴν ἀντίθετη γωνιὰ τῆς καλύβας, ἡ σύζυγος φωνάζει ἐπίσης:

—Εἶμαι ἠλίθια. εἶμαι ἠλίθια, εἶμαι ἠλίθια! Κατόπιν οἱ δυὸ σύζυγοι βαδίζουν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλο καὶ φωνάζουν συγχρόνως.

—Εἴμαστε ἠλίθιοι, εἴμαστε ἠλίθιοι, εἴμαστε ἠλίθιο!

Ἀκολουθεῖ μιὰ σύντομη μαγικοθρησκευτικὴ τελετὴ καὶ οἱ σύζυγοι εἶναι πλέον ἐλεύθεροι.

Οἱ Κανάκοι ἔχουν ἀξιοθαύμαστο πρακτικὸ πνεῦμα.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Πρόεδρος: Μὰ ἐπὶ τέλους πῶς βρέθηκε τὸ ξένο ρολόϊ στὴν τσέπη σου;

Ὁ κατηγορούμενος: Δὲν ξέρω, κύριε Πρόεδρε. Ἀφῆστε με λίγο νὰ σκεφθῶ.

Ὁ Πρόεδρος: Σοῦ φτάνουν ἕξη μῆνες;...

***

Ὁ Τοκογλύφος: Εἶναι ἑκατοστὴ φορὰ ποὺ ἔρχομαι γιὰ τὴν ἐξόφληση τοῦ λογαριασμοῦ μας.

Τὸ θύμα; Ἀλήθεια;.. Θαυμάζω τὴν ὑπομονή σας!..

***

—Ἀλτ! τὸ πορτοφόλι σου ἢ τὴν ζωὴ σου!

—Λυπᾶμαι πολύ, ἀγαπητέ μου, ἀλλὰ εἶμαι ἀπένταρος. Τὸ μόνο ποὺ μπορῶ νὰ σοῦ κάνω, γιὰ νὰ σὲ ἐξυπηρετήσω εἶναι νὰ πῶ στοὺς φίλους μου νὰ περάσουν ἀπὸ δῶ αὔριο βράδυ!...

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Α.Ε.Ε.Τ.Υ.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥΣ

ΒΑΒΔΟΣ

Ἡ Χαλκιδικιώτικη Ἑλβετία. Σκαρφαλωμένη σὰν ἀητοφωλιὰ στὴν πλαγιὰ δρυόφυτου βουνοῦ Ψηλὰ ὁ Προφήτης, ποὺ τὸν ἔταξε ἡ θρησκευτικὴ μοῖρα νὰ φυλάη κορφές. Κρυστάλλινα νερὰ ἀπ' τὶς ρίζες τῶν δρυῶν ὄχι μόνο νὰ σβήνουν τὴ δίψα, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐφραίνουν τὴν ἀνθρώπινη καρδιά. Πολύχρωμος λαὸς ὁ φιερωτὸς κόσμος «Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν...» θάλεγε ὁ Προφητάναξ. Καὶ στὰ ἕφτακόσια μέτρα ἡ Βάβδος. Πόσες φορὲς στὰ βάθη τῶν αἰώνων θ' ἀγνάντεψε τὶ τυχίες τῶν Θεῶν στὸν ἀητοκατοίκητο Ὄλυμπο! Πόσες φορὲς στ' ἀντικρυνὰ «οὔρεα σκιόεντα» θ' ἀτένισε περίχαρη τὴ φουστανέλλα τῆς κλεφτουριᾶς!

Ἡ Βάβδος ἡ λεβεντογέννα. Τὴν τραγούδησε ἡ δημοτικὴ Μοῦσα τοὺς τελευταίους αἰῶνες «Γαλατσιανούδα πέρδικα καὶ Βαβδινὴ τρυγώνα...». Τὴ θαύμασε τὴ λεβεντιὰ της ὁ Μακεδονικὸς κόσμος Τὴν καμαρώσαμε κι ἡμεῖς τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς στὸν Πολύγυρο.

Σ' αὐτὴ τὴν ἀειθαλῆ Βάβδο, μὲ τὸ τυχυκίνητο καὶ χαρούμενο πνεύμά της, περπάτησε ἡ ἁρμονία. Χωρὶς ὑπερβολή. Μαστοριά, τάξις, μελετημένη προσπάθεια Κι ἡ φύσις συμπλήρωμα. Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι μαζὶ καὶ προϋπόθεσις; Κάτι γνωρίζουν οἱ ἀναρίθμητοι καλοκαιρινοὶ ἐπισκέπται της. «Μετὰ θεῖο, μάκαρ Ὑγεία, τέθαλλε πάντα καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρ. .» Καὶ ἡ Βάβδος εἶναι ὅλη ὑγεία. Ἡ Βάβδος εἶναι ἀπ' ὅλα.

Στὰ πληθωρικὰ σπλάγχνα της ὁ ἀτέλειωτος ὀρυκτὸς πλοῦτος. Ἡ «ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ», Αὐστριακὴ ἑταιρεία, ἀπ' τὶς πολυδαίδαλες στοὲς ἐξάγει τ' ἄψυχο στοιχεῖο καὶ τὸ μετατρέπει σὲ πρόσοδο κι ἀξία σοβαρή. Πόσα χέρια δὲ λύουν ἐδῶ τὸ αἴνιγμα τῆς συντηρήσεως! Καὶ πρῶτοι οἱ Βοβδινοί. Τὸ γρήγορο καὶ ἁρμονικὸ σφυγμὸ τῆς Βαβδινῆς ζωῆς; ρυθμίζουν μὲ πληρότητα κι ἐπιτυχία οἱ ἄρχοντες τῆς κώμης. Συντονισμένη καὶ κοινὴ προσπάθεια. Οἱ δάσκαλοι, ὅπως παντοῦ καὶ πάντα, ὁ παπᾶς, ὁ ἀγροτικὸς γιατρὸς κι οἱ πρόεδροι τοῦ γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τοῦ σωματείου τῶν μεταλλωρύχων, Ἀξίζει ὅμως νὰ μνημονευθοῦν ἰδιαιτέρως ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Γ. Ἀγραφιώτης κι ὁ γραμματεὺς κ. Γ. Πολῦχρος. Πόθος καὶ ἔμπνευσις τοῦ τελευταίου ἦταν ἡ κοινοτικὴ βιβλιοθήκη Καὶ βρῆκε ὑλοποίησι ὁ πόθος του. Στὴ Βάβδο λειτουργεῖ βιβλιοθήκη!!!

Ἀλλὰ κι ἡ Πολιτεία ἄς προσέλθη ἀρωγὸς στὴ φιλοπρόοδο κωμόπολι. Ὁ δρόμος της, γύρω στὰ πέντε μίλια, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀσφαλτοστρωθῆ. Μικρὴ δαπάνη μὲ πλούσιο ἀντίκρυσμα. Ἐπίσης καὶ τὸ ἐξωτερικὸ ὑδραγωγεῖο. Ἡ λεκτροφωτισμένη κώμη, δίχως δίκτυο ὑδρευτικό;... Τὸ Κράτος σὲ ρόλο «ἀρχοντοχωριάτη».

Αὐτὴ εἶναι ἡ Βάβδος ἡ λεβεντογέννα. Αὐτὴ τὴ Βάβδο μὲ χαρὰ παρουσιάζει ἡ «Φωνή». Αὐτὴ τὴ Βάβδο, ποὺ τὴ ζῆς χωρὶς νὰ τὴ χορταίνης.

Χ.—

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Πολλοὶ δούλεψαν γιὰ τὸ θαῦμα τοῦ 21. Πολλοὶ παράγοντες συνετέλεσαν γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Γένους

Πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως στάθηκε τὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο. Τὸ φτωχικὸ δωμάτιο τοῦ παπᾶ ἢ ὁ νάρθηκας τῆς ἐκκλησιᾶς τὸ κρυφὸ σχολειό, μὲ τὸν ἕλληνα ρασοφόρο δάσκαλο, ἔκανε τὸν ραγιᾶ νὰ νοιώση τὴν ἐθνικὴ ταπείνωση καὶ νὰ ζητήση τὴν ἐλευθερία

«Θέλει ἀρετὴν καὶ τόλμην ἡ ἐλευθερία» τραγούδησε ὁ Καλβος. Καὶ τὸ ψυχικὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀντρειωσύνη καὶ τὴν ἑλληνικὴ λεβεντιὰ καὶ τὴν δίψα γιὰ λευτεριά, τὰ χάρισαν στὸ Ἔθνος, τὸ Ἑλληνικὸ σχολεῖο.

Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, Ρήγας ὁ Βελεστινλῆς, Ἀδαμάντιος ὁ Κοραῆς, αὐτοὶ εἶναι οἱ μεγάλοι δάσκαλοι τοῦ Γένους. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐπότισαν καὶ ἔθρεψαν τὸν ἑλληνισμὸ μὲ τὰ μεγάλα ἰδανικὰ τῆς φυλῆς: Τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν ἀναγέννηση τοῦ Γένους τὴ θεωρεῖ ἀπαραίτητη ὁ Κοραῆς. Ἐνῶ ὁ Ρήγας μὲ τὰ τραγούδια του γιγαντώνει τὸ δένδρο τῆς ἐλευθερίας. Ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς μόνο ἐδῶ στὴ Βόρειο Ἑλλάδα ἱδρύει 210 σχολεῖα. Ἐκκλησιὰ καὶ σχολεῖο. Αὐτὰ τὰ δυὸ θέλει νὰ ἐξασφαλίση στοὺς ραγιάδες

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ 21 ἔμεινε σὰν φωτεινὸ μετέωρο στὸ πνευματικὸ στερέωμα.

Δὲν εἴχαμε τὰ πλούτη τῆς γῆς. Οὔτε τὴν ὑποστήριξη τῶν μεγάλων, μήτε τὴν μεγάλη ἔκταση σὲ στρέμματα. Εἴχαμε ὅμως τὴν ἄρισση ἐθνικὴ ποιότητα. Αὐτὴ ποὺ ἐδημιούργησε τὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο.

Νὰ τί πετυχαίνει τὸ σχολεῖο ὅταν στηρίζεται στὰ μεγάλα καὶ ἀναντικατάστατα ἰδανικὰ τοῦ Γένους —θαύματα.

Σὰν ἐκεῖνο τοῦ 21.

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΟΛΥΓΥΡΙΝΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. Χρήστου Μουχτάρη

—=5=—

Γιὰ νὰ καταδειχθῆ θετικώτερα ὁ δείκτης παραγωγῆς τοῦ λαδιοῦ παραθέτουμε ἕναν πίνακα, μὲ τὰ ἀριθμητικὰ στοιχεῖα κάθε χρονιᾶς:

1947-48	1948-49	1949-50	1952-53	1954-55
169.294	93.693	782.876	862.608	1159.203
40.416	15.778	165.9889	176.742	210.498

1963-64	1964-65
1379.262	993 584
304.453	219.045

Ὅπως βλέπει κανένας ἀπὸ ἕναν συγκριτικὸ πρόχειρο πίνακα ἡ παραγωγὴ ἀπὸ τὸ εἶδος της δὲν εἶναι σταθερὰ κάθε χρόνο καὶ ὅτι ἡ μεγαλυτέρα παραγωγὴ ἦταν τὸ 1963.

Τὴν ἀξία τῶν καινούργιων μηχανημάτων ἀποδεικνύει ἡ περιεκτικότης πυρινελαίου, ποὺ ἐνῶ μὲ τὰ παλιὰ ἦταν 11—13ο)ο, σήμερα περιορίσθη μόνον στὰ 6,5—8ο)ο.

Σήμερα ἡ πρόοδος τοῦ Ἐργοστασίου ἔχει ἀπόλυτα στερεωθῆ Ἀφοῦ ἀντιστάθηκε σὲ μιὰ ὁλόκληρη δύναμη κριτικῶν ἔγινε μιὰ κυψέλη ἐργασίας. Ὁ τόπος μας πρέπει νὰ εἶναι περήφανος γιατὶ ἀπέκτησε ἕνα μέσο παραγωγῆς; σύγχρονο καὶ πολυδύναμο καὶ μιὰ περιουσία σημαντική, ποὺ ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στοὺς συνεταίρους.

Ἡ τύχη του ἐξαρτᾶται στὸ μέλλον ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς παραγωγοὺς. Κανένα εἶδος σκοτεινοῦ συμφέροντος, καμμιὰ ἐμπάθεια, κανενὸς εἴδους φανατισμὸς ἀπὸ ὁπουδήποτε κι' ἂν προέρχεται, δὲν πρέπει νὰ ἔχη θέσιν στὸ σημερινὸ αὐτὸ Πολυγυρινὸ δημιούργημα.

Ἡ μόνη ἐγγύηση γιὰ τὴ συνέχηση τῶν ἐπιτυχιῶν του εἶναι ἡ πέρα ἀπὸ μικροεγωϊσμοὺς καὶ συμφεροντολογικοὺς σχηματισμοὺ; συμφωνία ὅλων τῶν καλοπροαιρέτων συνεταίρων, τῶν συνεταίρων μὲ τὸ φωτεινὸ μυαλὸ καὶ τὴν ἀπαραίτητη ἐμπιστοσύνη στὸ θαυμάσιο αὐτὸ σκοπό Οἱ καλοπροαίρετοι αὐτοὶ Πολυγυρινοὶ βρίσκονται σ' ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα τοῦ τόπου μας. Ὅλες οἱ οἰκονομικὲς προϋποθέσεις τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς μορφῆς τῆς παραγωγῆς ὑπάρχουν, δηλ. κεφαλαιοῦχα ἀγαθὰ συνολικοῦ ὕψους 2 500 000 σύγχρονος ἐξοπλισμός, συνεταιριστικὴ συνείδηση, πίστη στὸ σκοπό.

Πάνω σ' αὐτὲς τὶς βάσεις θὰ στερεωθῆ τὸ μέλλον του, μὲ μιὰ ὅμως ἀπαραίτητη ἐπαναθεώρηση σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων. Σὰν πρώτη τέτοια ἐπιδίωξη—καθῶς μᾶς δήλωσε ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Αἰκατερινάρης θᾶναι ἡ τροποποίηση τῆς ἀπόφασης τῆς Γενικῆς Συνέλευσης γιὰ τὴν μείωση τῆς Συνεταιριστικῆς μερίδος ἀπὸ 6 700 ποὺ αἱ σήμερα εἰς 3000 δραχ. Μαὐτὸ τὸ ἀπαραίτητο μέτρο γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ Ἐργοστασίου θὰ προσπαθήση ἡ Συνέλευση νὰ προσελκύση ὅσο τὸ δυνατὸν καὶ περισσότερα μέλη γιὰ νὰ βρῆ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο δικαίωση ἀκόμα μιὰ φορὰ τὸ ἀξίωμα «Ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ Ἑνώσει» Μὰ δὲν εἶναι μοναχὰ αὐτὴ ἡ ἀναθεώρηση ποὺ πρέπει νὰ γίνη. Μέχρι τώρα ἐπικρατοῦσε ἡ ἄποψη ὅτι οἱ Συνεταιρισμένοι ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν κατασκευὴ τοῦ Ἐργοστασίου, σὰν μιὰ προσπάθεια, ποὺ ἀποβλέπει περισσότερο στὴν ἐξυπηρέτησή τους καὶ λιγώτερο σὲ ἀποκλειστικοὺς οἰκονομικοὺς σκοπούς

Μιὰ τέτοια ὅμως μονόπλευρη θεώρηση ἑνὸς εὐρύτατου καὶ ἀληθινὰ πρωτοτύπου καὶ δημιουργικοῦ ἔργου, δὲν εἶναι ἡ σωστὴ γιὰ τὴν ἐποχή μας. Εἶναι ὄχι μονάχα ἀσυγχρόνιστος καὶ ἀντιοικονομική, ἀλλὰ καὶ ἀντικοινωνική, γι' αὐτὸ χρειάζεται μιὰ ἐξ' ὑπαρχῆς ἐπανεκτίμηση τῶν μελλοντικῶν τάσεων καὶ σκοπῶν.

(·(·(·(· ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

✡ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ✡

Πνευματικὰ Κέντρα

ΕΔΙΑΒΑΣΑ στὶς ἐφημερίδες πὼς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἀπήυθυνε, ἐγκύκλιο στοὺς δημάρχους τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοὺς παροτρύνει νὰ ἱδρύσουν στὶς πόλεις των μὲ τὴ συνεργασία τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων πνευματικὰ κέντρα γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τοῦ ἑνηλίκου πληθυσμοῦ. Δέν ξέρω τὶ ἐνέργειες ἔκαμαν πάνω στὸ θέμα αὐτὸ οἱ Δήμαρχοι τῆς Χαλκιδικῆς οὔτε τὶ μέσα ἐτέθησαν στὴ διάθεσή τους γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Πάντως εὐχῆς ἔργον θὰ ἦταν ἂν μὲ τὴν ἀφορμὴν αὐτὴν μποροῦσαν νὰ ταραχθοῦν λιγάκι τὰ λιμνόζοντα νερὰ καὶ νὰ σχηματίζονταν παντοῦ, στὶς πόλεις καὶ τὰ χωριὰ μὲ τὴν πρωτοβουλία τῶν Δημάρχων καὶ τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων ἐκπολιτιστικοὶ καὶ φυσιολατρικοὶ ὅμιλοι. πυρῆνες μορφωτικοὶ καὶ ἐξυψωτικοὶ τῶν χωριῶν μας.

***

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΙ κανεὶς μὲ θλίψη μιὰ πνευματικὴν ἀπονέκρωση, μιὰ ἔλλειψη κάθε καλλιτεχνικῆς κινήσεως στὴ ζωὴ τοῦ Πολυγύρου, στὴ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ καὶ δυστυχῶς σ' ὅλη τὴν περιφέρεια.

Φταῖμε ὅλοι γι' αὐτό, ἰδιαίτερα ὅμως μεγάλη εὐθύνη βαρύνει τὰ ἐπιστημονικὰ σωματεῖα τοῦ τόπου, τὸ Δικηγορικὸ Σύλλογο καὶ τὸν Ἰατρικὸ Σύλλογο ποὺ εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ ἀποτινάξουν τὴν νάρκη τους καὶ νὰ ἀναλάβουν πρωτοβουλίες...

***

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ὅμως εἶναι γενικώτερο καὶ βαθύτερο. Ὑπάρχει μιὰ τραγικὴ ἀνισομέρεια ἀναπτύξεως τῶν ἀστικῶν κέντρων τῆς χώρας καὶ τῆς ὑπαίθρου ποὺ εἶναι τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ πηγὴ πολλῶν κακῶν γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου καὶ τοῦ Ἔθνους μας ἡ ἰσόρροπη καὶ παράλληλη οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου μὲ τὴ πρωτεύουσα καὶ τὰ ἄλλα μεγάλα κέντρα.

Ἔπρεπε νὰ εἶχε καταρτισθῆ ἕνα σχέδιο γενικὸ καὶ ὁλοκληρωμένο καὶ μὲ μιὰ σειρὰ δραστικῶν μέτρων, μὲ ἄμεσες καὶ ἔμμεσες κρατικὲς ἐπεμβάσεις νὰ ἐτίθετο τέρμα σ' αὐτὴν τὴν ἀνισομέρεια.

Δυστυχῶς δὲν γίνεται τίποτε. Ἀκοῦμε κάπου—κάπου νὰ ἐκτοξεύωνται φραστικοὶ πύραυλοι σὰν αὐτόν:

«Ἡ εὐημερία καὶ ὁ πολιτισμός τοῦ χωριοῦ πρέπει νὰ καταστῆ ἡ Νέα Μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἔθνους».

Μεγάλα λόγια. Χορτάσαμε ἀπὸ αὐτὰ ὅσοι μένουμε στὴν ὕπαιθρο, ριζωμένοι στὴ γῆ πατέρων μας.

W.—

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Κατασκευῆς σιδηρῶν κουφωμάτων

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ὁρμυλίας—Πολυγύρου διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργασιῶν κατασκευῆς σιδηρῶν κουφωμάτων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ὁρμυλίας τῆς δαπάνης προϋπολογισθείσης εἰς δραχ ἑξήκοντα πέντε χιλιάδας (65.000) βάσει μελέτης τῆς Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Χαλκιδικῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 10ην Ἀπριλίου 1965 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Χαλκιδικῆς.

Τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν Χαλκιδικῆς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σχολείου μας.

Ἐν Ὁρμυλία τῇ 20—3—65

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχ. Ἐφορείας
Ἐλευθέριος Κουκουβίνος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Κατασκευῆς ξυλίνων κουφωμάτων

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ὁρμυλίας—Πολυγύρου διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργασιῶν κατασκευῆς ξυλίνων κουφωμάτων καὶ μικροεπισκευῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ὁρμυλίας τῆς δαπάνης προϋπολογισθείσης εἰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας (15 000) βάσει μελέτης τῆς Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν Χαλκιδικῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ὁρμυλία τὴν 11ην Ἀπριλίου 1965 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 -12 π μ καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν (καφενεῖον Ἀπ. Κατσίκα)

Τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πολυγύρου καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σχολείου μας,

Ἐν Ὁρμυλία τῇ 20—3—1965

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχ. Ἐφορείας
Ἐλευθέριος Κουκουβίνος

ΔΡ ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΡΔΙΑΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου
ΓΡΕΙΒΟΥΡΓ Δ. Γερμανίας
Ἐγνατίας 112
1ος Ὄροφος
Τηλ. 21705
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΔΡ ΝΙΚΟΣ Γ. ΣΙΑΤΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Μετεκπαιδευθεὶς ἐν Ἀγγλία
Τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου ST. CHARLES
τοῦ Λονδίνου
Ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Δέχεται: 10—2 π.μ. & 5—8 μ.μ.
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 22 τηλ. 25 921 ἔναντι κινηματογράφου Διονύσια
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΣΤΕΓΝΩΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ- ΣΙΔΕΡΩΤΗΡΙΑ- ΒΑΦΕΙΑ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ, μὲ νεωτάτου τύπου ὑπεραυτόματα Εὐρωπαϊκὰ μηχανήματα.
Λίαν προσεχῶς ἐνταῦθα.
Πλησίον Πρακτορείου Λεωφορείων.
ΠΕΤΡΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ

Τὸ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 21ης Μαρτίου 1965 προκύψαν διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Χαλκιδικῆς «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» κατηρτίσθη εἰς σῶμα ἔχων ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Βαγιωνᾶς Γεώργιος.

Ἀντιπρόεδρος Κουτσῆς Κωνσταντῖνος.

Γεν. Γραμματεὺς Χατζηπέτρου Σταῦρος.

Ταμίας Μπαβέλης Ἀνδρέας.

Εἰδ. Γραμματεὺς Μόσχος Τριαντάφυλλος

Μέλη Σιῶκος Ἀπόστολος, Καραμαῦρος Μιχαὴλ, Παλαμήδης Ἀντώνιος, Ξιούφης Ἄγγελος.

Τὸ νέον διοικητικὸν συμβούλιον θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του νὰ δηλώση ὅτι εἶναι ἀποφασισμένον νὰ Διοικήση τὸν Σύλλογον μετὰ περισκέψεως. εὐσυνηδεισίας καὶ ἀντικειμενικότητος, μὲ μοναδικὸν δὲ γνώμονα τὸ συμφέρον τοῦ Συλλόγου καθ' ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ φανῇ ἀντάξιον τῆς ἐμπιστοσύνης μεθ' ἧς περιεβλήθη.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Ε. Κ.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τὴν 14ην Μαρτίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν ἀνάδειξιν προεδρείου τῆς Νομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐξελέγησαν οἱ: Κων)τῖνος Γεροχρῖστος δικηγόρος Πρόεδρος, Νικολ. Χατζηλέοντος ἐπαγγελματίας ἀντιπρόεδρος, Χρῖστος Φυργάδης δικηγόρος Γενικὸς Γραμματεύς, Νικόλ Κουτσογιώργης ἔμπορος ταμίας καὶ Ζαχαρίας Μπουλάκης εἰδικὸς Σύμβουλος.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Καλύβαις: Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μοδέστου. Κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ παρευρέθησαν ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ κ. Νικ. Τσίντρος, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως ὡς καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ.

Η 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΑ ΒΡΑΣΤΑ

Μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐθνικὴν ἔξαρσιν ἐτελέσθη εἰς Βραστὰ ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. Αἱ φροντίδες τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ἰδία τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Σχολείου κ. Ἰ. Γούτα ἐδημιούργησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διαρκῶς αὐξανομένην πατριωτικὴν δόνησιν Μαθηταί, Τ.Ε.Α, κάτοικοι φουστανελλοφόροι, Πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ἡ δ)σα δ)νίς Παγ. Γουργούρη προκαλέσασα εἰς σύμπαν τὸ ἀκροατήριον ἐντονώτατα πατριωτικὰ συναισθήματα καὶ ἐθνικὰ βιώματα. Ἐξαίρεται καὶ ἡ ἀπαγγελία εἰς τὸ Ἡρῶον ἰδίου ποιήματος ὑπὸ τοῦ συν)χου δ)λου κ. Κ. Παπαστερίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι, ὁ Σύνδεσμος Κυνηγῶν Πολυγύρου, πρὸς προστασίαν τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ, Σ ὥρισε ἀμοιβὴν 1ον) Δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3 000) διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν καταγγελίαν, σύλληψιν καὶ καταδίκην παντὸς θηρεύοντος μὲ τροχοφόρα ὀχήματα (αὐτοκίνητα, γεωρ. ἑλκιστήρας, μοτοποδήλατα, κλπ) διὰ προβολέων, φώτων καὶ λοιπῶν μέσων χρησιμοποιουμένων τὴν νύκτα

2ον) Δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) διὰ τὴν κατάδοσιν, καταγγελίαν, σύλληψιν καὶ καταδίκην παντὸς θηρεύοντος παρανόμως μὲ ὅπλα θηλειές, παγίδες, ἰξὸν ἄγγιστρα βρόγχας κλπ μέσα ἀπαγορευμένα

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 23–3–1965

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κυνηγῶν Πολυγύρου

Κύρκος Χρ. Αἰκατερινάρης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Προκηρύσσεται πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς ἐνιαυσίου ἐνοικιάσεως τοῦ Κρεοπωλείου Καρυῶν Ἁγίου Ὄρους, ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἡμῶν. τὴν Δευτέραν τῆς Τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν 16ην)29ην Μαρτίου ἐ. ἔ καὶ ὥραν 9ην πρωϊνὴν

Ἡ κατακύρωσις τῆς ἐν λόγῳ δημοπρασίας ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Πλεῖονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καθ' ἑκάστην.

Οἱ Ἐπιστάται τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω

Ὁ Διονυσίου Πρωτεπιστάτης Γερ. Γρηγόριος.

Ὁ Δοχειαρίου Πρωην. Χρυσόστομος.

Ὁ Ρωσσικοῦ Ἐπιστάτης ἀ α. ὁ Ἀρχιγραμματεὺς Δωρόθεος Λαυριώτης.

Ὁ Κωνσταμονίτου Ἐπιστάτης Γέρων Δαυΐδ.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

Μὲ ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. Τὴν παραμονὴ τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἐνώπιον τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου τελετὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Αἰμίλιος Δαραβίγκας, τὴν δὲ ἑσπέραν ἡ σχολικὴ ἑορτὴ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ἡ ὁποία καὶ ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας Ἀξίζουν ἔπαινοι εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Δημοτικῶν μας Σχολείων καὶ τοῦ νηπιαγωγίου μας διὰ τὴν ἀρτίαν παρουσίασιν ὑπὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν τῶν διαφόρων ποιημάτων καὶ σκέτς. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ Δ)ντὴς τοῦ Δημ. Σχολείου κ. Ἀξ Ἀξιώτης διὰ τὴν σημασίαν καὶ τὸν ρόλον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Τὴν ἡμέραν τῆς 25ης Μαρτίου ἀπὸ βαθείας πρωΐας ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ δήμου περιελθοῦσα τὴν πόλιν μας καὶ παιανίζουσα διάφορα ἐμβατήρια ἐσήμανε τὴν ἔναρξιν τῆς μεγάλης ἑορτῆς.

Τὴν 10 30' πρωϊνὴν ἐτελέσθη δοξολογία εἰς τὸν Ἱ.-Ν. Ἁγ. Μαγδαληνῆς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. Συνεσίου καὶ παρουσία τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Νομαρχίας κ. Παπαγιαννόπουλος, τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεώς μας κ. Καραγκάνη μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ ὀργανώσεων.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Νομαρχῶν Δ)ντὴς τῆς Νομαρχίας μας κ. Παπαγιαννόπυλος μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων μας.

Περὶ τὴν 1,15' μεσημβρινὴν ἐγένετο ἡ σιέψις τοῦ μνημείου τῶν ἡρώων καὶ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου, τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, τοῦ Γυμνασίου, τῶν ὁδηγῶν, τῶν προσκόπων καὶ τῆς χωροφυλακῆς.

Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη καὶ ἐγένετο λαμπαδηφορεία πολλὰ καὶ εὔλογα παράπονα ἠκούσθησαν γι αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ σταματήσουμε σ' ἕνα σημεῖο, στὴν καθυστέρηση τῆς προσελεύσεως τῶν ἐπισήμων καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου καθυστέρησιν τῆς παρελάσεως ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀποχώρησιν πολλῶν ἀπὸ τὸν χῶρον τῆς παρελάσεως.

Δὲν γνωρίζομε ποιὸς ἢ ποιοὶ ἦσαν οἱ ὑπαίτιοι αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας, τέλος ἦταν ἕνα σφάλμα ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναλειφθῇ.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Παλαιῶν Γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων

Δοθείσης ἀντιπροσφορᾶς ὁ Σταθμὸς Γεωργικῆς Ἐρεύνης Χαλκιδικῆς ἐπαναλαμβάνει τὴν 6ην Ἀπριλίου 1965 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν διαφόρων παλαιῶν γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων. συμφώνως τοῖς ὅροις σχετικῆς διακηρύξεως.

Διὰ πλείονας πληροφορίας κάθ' ἑκάστην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σταθμοῦ παρὰ τὸ χωρίον Ἅγιος Μάμας.

Ὁ Διευθυντὴς
Β. Κυριαφίνης

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: τὸ ξενοδοχεῖον «ΒΙΛΛΑ—ΣΤΑΣΑ» μετὰ τοῦ ἐστιατορίου εἰς Λουτρὰ Κασσάνδρας. Πληροφορίαι Νικολ. Μαρμαρὰν Ἁγ Σοφίας 32 Θεσ)νίκην τηλέφωνον 76 362.

***

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: Κατάστημα εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως (κεντρικὴ Πλατεία) Πολυγύρου Πληροφορίαι Χρίστου Χριστοδούλου Ἐγνατίας 84 Θεσ)νίκην τηλέφωνον 71.386

***

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀγρὸς 100 στρεμμάτων εἰς θέσιν Τσιγρίκα πληροφορίαι τηλέφωνον 71.143 Θεσ)νίκη.

***

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 150 κυψέλαι εὐρωπαϊκαὶ καὶ 150 κοφίνια εἰς τιμὴν εὐκαιρίας.

Πληροφορίες παρὰ τοῦ κ Παύλου Πατρώνη τηλ 323. πρακτορεῖον ΤΑΞΙ Πολύγυρος.

***

ΕΝΟΙΚΙΑΖΩ: Τέσσερα διαμερίσματα μὲ ὅλα τὰ κομφόρ, εἰς τὴν ἀποπερατωθεῖσαν τῶν ἐργασιῶν οἰκίαν μου, καθὼς ἐπίσης καὶ δύο καταστήματα.

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΚΟΥΓΙΩΝΗΣ

***

ΤΟ ΠΛΕΚΤΡΙΟΝ; ΕΛΕΝΗΣ ΑΘΑΝ ΞΑΚΗ, ἀναλαμβάνει μὲ μηχανὴν νεωτάτου τύπου «ΔΙΑΜΑΝΤ» τὸ πλέξιμον παντὸς εἴδους πλεκτῶν. Τιμαὶ λογικαί

Δέχεται παραγγελίας εἰς τὴν οἰκίαν της στὸν Ταξιάρχην καθ' ἑκάστην.

ΠΟΛΗΤΙΚΑ
—=ΝΕΑ=—

Ἐν ὄψει τῆς ἐνάρξεως τοῦ ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος Χαλκιδικῆς, Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου μας θὰ σᾶς παρουσιάσωμε ρεπορτὰζ γιὰ τὶς ὁμάδες ποὺ θὰ μετάσχουν τοῦ πρωταθλήματος καὶ τὶς προοπτικὲς μὲ τὶς ὁποῖες παρουσιάζονται γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ τίτλου, γραμμένο ἀπὸ τὸν συνεργάτη μας Χρῆστο Μυστίλογλου.

***

Σήμερον εἰς τὸ Ἐθνικὸν στάδιον τῆς πόλεως μας καὶ ὥραν 4 μ.μ. ἡ τοπικὴ «ΝΙΚΗ» θὰ ἀντιμετωπίση εἰς φιλικὸν ἀγῶνα τὴν ὁμάδα τῆς Ὀλύνθου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΔΙΑ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΝ

Τὴν 25ην Φ)ρίου 1965 ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς Πλημ)δικείου τῆς πόλεώς μας ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τοῦ Πέτρου Ζαφειρίου, Δημάρχου Νικ. Μουδανιῶν καὶ Κων. Ἰωαννίδη, ὑπόθεσις ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ.

—Κατὰ τὸ κατηγορητήριον ὁ Πέτρος Ζαφειρίου, σκοπῶν νὰ βοηθήση τὸν Κων. Ἰωαννίδη. πτωχεύσαντα ἔμπορον εἰς τὸ νὰ ἀποκρύψη μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ του, τὸν ἔπεισε καὶ ὑπέγραψε συναλλαγματικὴν εἰκονικὴν δρχ. 100 000, ἣν ἐν συνεχείᾳ ὁ αὐτὸς κατηγορούμενος προσεκόμισε ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἐπέτυχε τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως δι' ἧς ἐν συνεχείᾳ ἐκπληστηριάσθησαν τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη τῆς κατασκηνώσεως ξένων Ν. Μουδανιῶν τὴν ὁποίαν διήυθυνε ὁ ἕτερος κατηγορούμενος Ἰωαννίδης.

—Τὸ Δικαστήριον μετὰ ἀκροαματικὴν διαδικασίαν ἥτις διήρκεσε μέχρι τοῦ μεσονυκτίου ἐκήρυξε ἐνόχους ἀμφοτέρους τοὺς ἀνωτέρω κατηγορουμένους, εἰς οὓς ἐπέβαλεν ποινὴν φυλακίσεως 14 μηνῶν εἰς ἕκαστον.

Οὗτοι ἤσκησαν ἔφεσιν καὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

ΑΠΗΛΑΓΗ

—Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ αὐτὸ Δικαστήριον τὴν 11)3)1965 ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις κατὰ Δημ. Πόππα προέδρου Κοινότητος Πυργαδικίων ἐπὶ τοῦ ὅτι οὗτος ὕβρισε τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Παπανδρέου. Τὸ Δικαστήριον μετὰ συνοπτικὴν διαδικασίαν ἀπήλλαξε τὸν κατηγορούμενον τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ κατηγορίας μὴ πεισθὲν περὶ τῆς ἐνοχῆς του,

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΟΠΛΟΦΟΡΙΑΝ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΗΝ

Τὴν 16)3)1965 εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς πόλεώς μας ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τοῦ Ἠλία Μπόλαρη κατηγορία, ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀνθρωποκτονίας παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ καὶ ὁπλοχρησίᾳ.

—Τὸ Δικαστήριον μετὰ διαδικασίαν 3 ἡμερῶν καὶ ἰσαρίθμων νυκτῶν ἐπέβαλε εἰς τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον κατηγορούμενον φυλάκισιν ἐν ὅλῳ 13 μηνῶν, καθ' ὅσον οἱ ἔνοοι ἐδέχθησαν ὅτι οὗτος ἐξετέλεσε τὰς πράξεις τῆς ἀπειλῆς καὶ Σωματικῆς βλάβης ἐλαφρᾶς; ἀπήλαξαν δὲ τοῦτον διὰ τὴν ἀπόπειραν ἀνθρωποκτονίας ὡς τελέσας ταύτην ἐν πλήρῃ συγχῇ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κατόπιν τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων μελῶν τῆς Διοικούσης ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Χαλκιδικῆς, ἐγένετο νέα ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου αὐτῆς καθ' ἣν ἐξελέγησαν, Πρόεδρος ὁ κ, Ἀθ, Καραγκάνης δήμαρχος Πολυγύρου, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Τριαν. Ἀναγνωστάρας Κοιν. Σύμβουλος Νικήτης καὶ Γραμματεὺς ὁ κ. Νικ. Βούλγαρης Πρόεδρος Κοινοτ, Σταγείρων. Ὡς ἀντιπρόσωποι δὲ παρὰ τῇ κεντρικῇ Ἑνώσει τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐξελέγησαν ὁ δήμαρχος Πολυγύρου Ἀθ Καραγκάνης καὶ ὁ Πρ. τῆς Κοινότητος Ν. Τρίγλιας κ. Γ Παπαδόπουλος, καὶ παρὰ τῷ Νομαρχιακῷ Ταμείῳ ὁ κ, Σπ Χαριστὸς δήμαρχος Ἀρναίας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας Κασσάνδρας Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῆς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς Διευσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν Χαλκιδικῆς ἐγκριθείσης μελέτης βάσει τῆς εὐλογοτέρας προσφορᾶς ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἔργασιῶν ἀποπερατώσεως δι δικτηρίου εἰς Κασσάνδραν Χαλκιδικῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης δραχμ 1,050 000 (ἓν ἑκατομμύριον καὶ πεντήκοντα χιλιάδες) ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

1) Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων, κάτοχοι πτυχίου Β! (δευτέρας) καὶ ἄνω τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά, ὑτὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν ἐν ἰσχύει διατάξεων περὶ πτυχίων ἐργολάβων Δημοσίων Ἔργων.

2) Ὁ ἐπαναληπτικὸς διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1965 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 12 ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κασσάνδρας καὶ ἐνώπιον ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Κανονισμοῦ Ἐκποιήσεως Μελετῶν καὶ ἐκτελέσεως Ἔργων τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτηρίων

3) Ἡ ἐγγύησις ὁρίζεται ἴση πρὸς 2ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου,

4) Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἶσι κατατεθημένοι εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς, εἰς τὴν Σχολικὴν Ἐφορείαν Κασσάνδρας εἰς τὸ τμῆμα Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βορείου Ἑλλάδος εἰς Θεσ)νίκην.

Παρὰ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προμηθευθοῦν ἀντίγραφα τῶν ὅρων.

Ἐν Κασσάνδρα τῇ 20–3–1965

Ὁ Πρόεδρος
Σ Παπασαρσφιανὸς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συγχαρητήρια

Τὸν ἀγαπητό μας ἀνεψιὸ Νίκον Ἀριστ. Δοβλαν ποὺ ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Ἀγγλικῆς φιλολογίας συγχαίρομεν θερμῶς καὶ τοῦ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

Οἰκογένεια Ἰ. Παπαργυρίου
Νεοχώριον Χαλκιδικῆς

***

Τὸν φίλο μας κ. Ἰωάννην Καρανταγλῆ ὑπάλληλον τοῦ Ι.Κ.Α. ποὺ ἐμνηστεύθη με τὴν δίδα Βάσω Θωμοπούλου συγχαίρομεν θερμῶς καὶ τοὺς εὐχόμαστε γρήγορα στέφανα.

Οἰκογένεια Ν Καλαϊτζῆ

***

Τὸν ἀγαπητό μας φίλο Ἰωάννη Καρανταγλῆ ποὺ ἐμνηστεύθη μετὰ τῆς δίδος Βασιλ. Θωμοπούλου συγχαίρομεν θερμῶς καὶ τοῦ εὐχόμεθα τὰ χείαν στέψιν.

Οἰκογένεια Γ Στράτου

***

Στὴν ἀγαπητήν μας οἰκογένειαν τοῦ ἱερέως Ἀλεξάνδρου Παπαχρήστου, ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Δεξιᾶς Θεσ)νίκες, ἀπευθύνομε θερμὰ συγχαρητήρια γιατὶ ὁ γυιός των Τάκης μὲ ἐπίζηλη ἐπιτυχία στὶς ἐξετάσεις του στὸν Ἄρειο Πάγο, ἐπῆρε τὴν ἄδεια τοῦ δικηγόρου στὸ Πρωτοδικεῖο Θεσ)νίκη Ἰδιαιτέρως δὲ στὸν νέο δικηγόρο κ. Τάκη Ἀλεξ. Παπαχρήστου εὐχόμεθα καλὴν εὐδοκίμησιν καὶ ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάδειξιν.

Ἀρναία 20–3–65

Οἰκογένεια Ν. Κατσαμοῦρη

***

Τὴν ἀγαπητήν μας συνάδελφον. Στέλλαν Χριστοῦδα Γραμματέα Εἰρηνοδικείου Ν, Μουδανιῶν, μνηστευθεῖσαν μετὰ τοῦ κ. Ἀθανασίου Χατζηπέτρου συγχαίρομεν θερμῶς εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἱ συνάδελφοί της
Ἰωάννης Χατζηδημητρίου
Ἀργύριος Γερούκης

Εὐχαριστήρια

Ἡ Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς—Μεταγγιτσίου, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσία εὐχαριστήσῃ τοὺς κατωτέρω οἵτινες προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ ἀνεγειρομένου ἱεροῦ Ναοῦ ὡς κάτωθι:

1) Χρήστον Οἰκονόμου κάτοικον Θεσ)νίκης δρ 2 000

2) Ἄνναν Δημ Ἐμμανουήλ κάτοικον Θεσ)νίκης δρ 1 800

3) Ἰούλιον Χάντερ Διευθυντὴν Μεταλλείων Νεοχωρίου δρ 4 000

Ἡ Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἀρραβῶνες

Τὴν 14ην τρέχ μηνὸς ἐμνηστεύθησαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου Πλανῶν κ. Πέτρος Διδῆς. μετὰ τῆς Διδασκαλίσσης Διδος Ἄννης Ἀγγ Καρατσαβάλη.